

Pasen: van inkeer naar ommekeer

Geliefd mens,

Op 7 april is het tien jaar geleden dat pater Frans van der Lugt in Homs (Syrië) werd vermoord. Pater Frans leefde vanuit zijn roeping: in de praktijk van alledag liefde beleefbaar maken. Hij bleef - ondanks alle oorlogsdreiging en onder voor ons onvoorstelbare omstandigheden - bij de mensen in Homs. Al jong werd hij gegrepen door de verhalen die hij hoorde over Jezus en het gaf hem een enorme intrinsieke motivatie om te leven vanuit diezelfde gezindheid. Om, in welke situatie je je ook bevindt, je handen uit te strekken naar je naaste. Het lijdensverhaal gaf hem het inzicht dat pijn zo diep verankerd in mensen kan zijn, dat het kan aanzetten tot het maken van vreselijke keuzes.

Ik zag een schilderij dat Anneke de Jager van hem heeft gemaakt. Zijn ogen gesloten, zijn handen om zijn gezicht gevouwen. Er spreekt grote concentratie uit. Je voelt de stilte en zijn gerichtheid op wat er in hem leeft. Hij keert zich helemaal naar binnen. Het beeld raakt me diep: je bezinnen op je uitgangspunten, op waar je je toe geroepen voelt en dat hoog en droog houden in jezelf.

*'Moog niets mij van die liefde scheiden, noch hoogte, diepte, dag noch nacht.'*¹ Terwijl ik soms al struikel over... Voor mij is de aanloop naar en de Stille Week zelf een periode om tot inkeer te komen, ten behoeve van een ommekeer met Pasen.

Wat ik in de natuur ervaar, helpt daaraan mee. Je ruikt het al, het is langer licht en je voelt de kracht van de zon weer sterker worden: het voorjaar komt. Dat wat zich verscholen hield, wordt zichtbaar. Je wist al dat het zo zou gaan en toch... ook nu ben ik er weer door verrast. In deze periode van het jaar sta ik stil bij waar het mij ook alweer om begonnen was. Ik denk onder andere na over hoe ik mijn tijd besteed, hoe ik liefheb, wat ik te verwerken heb, over wat ik wil nalaten en over waar ik blij van word.

Met Pasen vernieuwen we ons verbond. Gebaseerd op onze grondslag beloven we om *liefde* te laten lichten daar waar wij zijn. We willen stevig in onze roeping staan en tegelijkertijd is het zo teer: kiezen voor de liefde. Het is misschien wel het meest kwetsbare en tegelijkertijd krachtigste besluit dat je je kunt voornemen. In ons gebed zoeken we zorgvuldig naar woorden voor wat ons beroert en als gevoel van hoop en vertrouwen in ons tintelt. Dat diepe verlangen bevestigen we met ons *amen*.

Een ware ommekeer: waar ik ben, daar zal het zijn. Ja, dat wil ik!

Ik ben zo dankbaar dat ik mag leven in deze cultuur en dat we die samen steeds weer verrijken. Omdat ik een diepe schatplichtigheid voel aan hen die dat met zoveel trouwe inzet al jaren voor mij en voor ons hebben gedaan waarvan wij nu de vruchten mogen plukken, deel ik graag van wat mij gegeven is. We worden deze zondag in de gelegenheid gesteld om daartoe een bijzondere liefdesaanbieding te brengen. U bent van harte uitgenodigd daaraan mee te doen.

Mede namens broeder Van der Wal wens ik u een prachtige paasontmoeting.

Met een hartelijke groet, graag uw zuster
Nanda Ziere



¹ Lied 133 *Een nieuwe kans*, nov. 2005